PRIM MINISTRU

Bp. 396 27.08.2026

508. 2.09.2026.

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români,* iniţiată de domnul senator POT Gheorghe Vela (**Bp. 396/2026**).

I. Principalele reglementări

Prezenta iniţiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instiurii unui regim permanent al cărții simple de identitate ca document oficial de identificare și ca dovadă a domiciliului pe teritoriul României, fără suport electronic de stocare, fără CIP și fără funcționalități de identificare electronică.

II. Observaţii

1. Regimul juridic al eliberării actelor de identitate este reglementat, în principiu, de prevederile *Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.97/2005 privind evidenţa, domiciliul, reşedinţa şi actele de identitate ale cetăţenilor români, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.*

Modificarea legislativă care avea să confere cetăţenilor posibilitatea de a opta doar între CEI (cartea electronică de identitate) şi CIS (cartea de identitate simplă) a fost instituită prin *Legea nr.162/2020*[1], fiind o măsură care face parte dintr-un amplu proces de actualizare a documentelor de identitate şi care reprezintă o politică publică aliniată practicii europene, prin care statele îşi modernizează periodic actele de identitate pentru a răspunde standardelor internaţionale de securitate şi nevoilor cetăţenilor.

Subliniem faptul că trecerea la noile documente de identitate (cartea electronică de identitate şi cartea de identitate simplă) nu are un caracter arbitrar, ci reprezintă o etapă firească în procesul de modernizare a acestora, aliniată standardelor şi exigenţelor europene.

După aproximativ 30 de ani de utilizare a modelului 1997, este necesar ca documentele de identitate să fie adaptate evoluţiilor tehnologice şi cerinţelor de securitate. Modernizarea acestora reprezintă un proces normal de actualizare administrativă, menit să asigure protecţia identităţii cetăţeanului şi compatibilitatea cu standardele europene.

Politica de actualizare a modelelor de acte de identitate are ca scop protejarea intereselor cetăţenilor, prin asigurarea unui nivel ridicat de securitate a documentelor şi prin prevenirea utilizării frauduloase a datelor personale, nefiind, aşadar, o simplă opţiune administrativă.

Evidenţiem faptul că, potrivit dispoziţiilor art.16 alin. (3) din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr.97/2005,* cetăţenii români pot opta pentru eliberarea unei cărţi electronice de identitate (CEI) sau a unei cărţi de identitate simple (CIS), care nu are suport de stocare electronic (cip).

---

[1] *pentru modificarea şi completarea unor acte normative care cuprind dispoziţii privind evidenţa persoanelor şi actele de identitate ale cetăţenilor români.*

Astfel, extinderea cărții electronice de identitate la nivel național a fost inițiată la data de 20.03.2025, iar emiterea CIS a fost inițiată începând cu data de 20.05.2025, fiind un document alternativ pentru cetățenii care, din diferite motive, nu doresc să intre în posesia unei CEI.

În context, menționăm că *Regulamentul (UE) 2025/1208 al Consiliului din 12 iunie 2025 privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație* nu interzice existența unor documente de identitate fără cip, ci stabilește exclusiv faptul că, până la data de 03.08.2031, toate documentele utilizate pentru exercitarea dreptului la liberă circulație în cadrul Uniunii Europene trebuie să respecte standardele europene de securitate, inclusiv existența unui suport electronic de stocare ce conține date biometrice, fără a institui, însă, interdicții sau cerințe privind emiterea documentelor de identitate fără cip pentru uz intern.

Totodată, precizăm și faptul că documentul în discuție (CIS) nu e echivalent cu vechiul model de carte de identitate, emisă începând cu anul 1997, ci reprezintă un document modern, cu elemente de securitate superioare, adaptat cerințelor actuale de protecție a identității, fără suport de stocare electronic (cip).

Subliniem că nu există nicio dispoziție legală care să prevadă încetarea emiterii CIS ulterior datei de 31.08.2031. Dimpotrivă, astfel cum rezultă din dispozițiile legale invocate anterior, legiuitorul a instituit CIS ca alternativă la CEI, având în vedere situația cetățenilor care, din motive de conștiință, religioase sau de altă natură, nu optează pentru documente de identitate ce conțin suport electronic de stocare.

Prin urmare, nu se impune o intervenție legislativă suplimentară în domeniul supus atenției, întrucât opțiunea pentru CIS e deja reglementată[2], fără ca emiterea acesteia să fie condiționată de un termen limită.

2. Referitor la intenția de prelungire a posibilității cetățenilor români de a putea solicita eliberarea cărților de identitate simple, apreciem că propunerea legislativă poate fi afectată de vicii de

[2] A se vedea, cu titlu de exemplu, dispozițiile art. 12 alin. (3), art. 16 alin. (2) și (3), art. 17 alin. (2), art 33 din *Ordonanța de urgență a Guvernului ur 97/2005, cu modificările și completările ulterioare.*

neconstituționalitate din perspectiva art. 148 din *Legea fundamentală* referitor la integrarea în Uniunea Europeană.

Potrivit art. 5 alin. (1) din *Regulamentului UE nr. 2019/115, „Cărțile de identitate care nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 încetează să fie valabile la data expirării lor sau în termen de 3 august 2031, oricare dintre aceste date survine mai întâi.*". Totodată, potrivit art.5 alin. (2) din cadrul aceluiași act legislativ al Uniunii Europene, *„Prin derogare de la alineatul (1): (a) cărțile de identitate care nu îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 a documentului OACI 9303 sau care nu includ un MRZ funcțional, astfel cum se definește la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor sau în termen de 3 august 2026, oricare dintre acestea survine mai întâi; (b) cărțile de identitate ale persoanelor în vârstă de 70 de ani și peste la 2 august 2021, care îndeplinesc standardele minime de securitate stabilite în partea 2 din documentul OACI 9303 și care au un MRZ funcțional, astfel cum este definită la alineatul (3), își încetează valabilitatea la expirarea lor.*".

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (5) din Regulament, *„Cărțile de identitate includ un suport de stocare de înaltă securitate, care conține o imagine facială a titularului cărții și două amprente digitale, în modele digitale interoperabile. Pentru colectarea elementelor biometrice de identificare, statele membre aplică specificațiile tehnice stabilite prin Decizia de punere în aplicare C(2018)7767 a Comisiei*".

Din cuprinsul prevederilor anterior citate ale actului legislativ al Uniunii Europene, rezultă că existența cărților de identitate simple va înceta cel târziu la data de 3 august 2031.

Pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, „Cartea de identitate se eliberează: a) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani; b) cu valabilitate de 7 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 18 și 25 de ani; c) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 25 de ani; d) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 55 de ani.",* iar potrivit art. 16 alin. (11) din același act normativ, *„Începând cu data eliberării primei cărții electronice de identitate la nivel național, cartea de identitate se eliberează cu valabilitatea prevăzută de dispozițiile alin. (1), dar nu mai mult de data de 3 august 2031.".*

Astfel, rezultă că pentru cărțile de identitate eliberate în baza art.16 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, valabilitatea acestora nu poate depăși data de 3 august 2031. Pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, *„Începând cu data realizării condițiilor tehnice pentru eliberarea cărții electronice de identitate, cartea de identitate simplă și cartea electronică de identitate se eliberează: a) cu valabilitate de 2 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 0 - 2 ani; b) cu valabilitate de 4 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 2 și 14 ani; c) cu valabilitate de 5 ani, pentru persoanele cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani; d) cu valabilitate de 10 ani, după împlinirea vârstei de 18 ani; e) cu valabilitate nelimitată, după împlinirea vârstei de 70 de ani.".*

Totodată, potrivit art. 16 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului 97/2005*, *„De la data realizării condițiilor tehnice pentru eliberarea cărții electronice de identitate, cetățenii români pot opta pentru eliberarea: a) unei cărți electronice de identitate; b) unei cărți de identitate simple.".* Drept urmare, din ansamblul prevederilor anterior amintite, legislația națională nu interzice în mod expres eliberarea cărților de identitate simple ulterior datei de 3 august 2031. Însă, legislația națională trebuie interpretată și aplicată astfel încât aceasta să fie în concordanță cu actele legislative ale Uniunii Europene care au caracter obligatoriu.

Din perspectiva art. 148 alin. (2) din *Constituție*, Regulamentul Uniunii Europene, fiind o reglementare cu caracter obligatoriu, va avea prioritate în raport cu dispozițiile contrare din dreptul intern. Astfel, potrivit art. 3 alin. (2) din *Tratatul privind Uniunea Europeană*, *"Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție, fără frontiere interne, în interiorul căruia este asigurată libera circulație a persoanelor, în corelare cu măsuri adecvate privind controlul la frontierele externe, dreptul de azil, imigrarea, precum și prevenirea criminalității și combaterea acestui fenomen.".*

Se impune a se preciza, astfel, că libera circulație a persoanelor reprezintă una dintre libertățile fundamentale instituite de legislația primară a Uniunii Europene. Totodată, art. 21 alin. (1) din *Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, "Orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile*

adoptate în vederea aplicării acestora.", iar, potrivit alin. (2) „*În cazul în care o acţiune a Uniunii se dovedeşte necesară pentru atingerea acestui obiectiv şi în care tratatele nu au prevăzut puteri de acţiune în acest sens, Parlamentul European şi Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot adopta dispoziţii menite să faciliteze exercitarea drepturilor menţionate la alineatul (1)*".

Din perspectiva Uniunii Europene şi, mai ales, din perspectiva jurisprudenţei Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene, atât originar, cât şi derivat, se justifică pe baza obiectivului implicit, negociat împreună cu statele membre şi consfinţit în tratatele constitutive, anume acela al unificării sistemelor normative naţionale prin crearea unei ordini juridice europene. Potrivit raţionamentului Curţii din *Cauza Costa c. ENEL*, „*dispoziţiile legale interne, indiferent de modul în care ar fi adoptate sau formulate, nu ar putea avea prioritate faţă de regulile juridice care rezultă din Tratat, un izvor independent de drept, datorită naturii speciale şi originale a ultimelor, altfel dreptul comunitar ar fi privat de caracterul său de sistem juridic al unei comunităţi şi însuşi fundamentul juridic al Comunităţii ar fi pus la îndoială*".

Totodată, din perspectiva statelor membre, prioritatea de aplicare a dreptului Uniunii Europene este acceptată nu în virtutea jurisprudenţei Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, ci în baza prevederilor constituţionale proprii, atunci când ele există, cum este şi cazul României.

În plus, apreciem că justificările din cuprinsul *Expunerii de motive* cu privire la „*marja de apreciere suficientă pentru a păstra sau introduce documente de identitate utilizabile exclusiv pe plan intern*" sunt eronate. Potrivit articolului 5 alin. (1) din *Regulamentul 2025/1208*, „*Cărţile de identitate care nu îndeplinesc cerinţele prevăzute la articolul 3[3] îşi încetează valabilitatea la data expirării sau la 3 august 2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.*"

Cu privire la standardul de securitate minim pe care aceste înscrisuri trebuie să le îndeplinească, alin. 3 alin. (5) din *Regulamentul 2025/1208* prevede că acestea „*includ un suport de stocare cu un grad înalt de securitate, care conţine date biometrice, şi anume o imagine*

[3] Care prevede standarde de securitate/model/specificaţii pentru cărţile de identitate.

facială a titularului cărții și două amprente digitale, în formate digitale interoperabile.".

Referitor la marja de apreciere la care face trimitere inițiatorul pe care o au statele membre în materie, art. 3 alin. (8) din Regulament prevede că „*În cazul în care acest lucru este necesar și proporțional cu obiectivul urmărit, statele membre pot introduce detalii și observații destinate uzului național, după cum poate fi prevăzut în dreptul intern. Această introducere nu trebuie să diminueze eficacitatea standardelor minime de securitate și compatibilitatea transfrontalieră a cărților de identitate*", iar alin. (11) stipulează faptul că „*În cazul în care statele membre adaugă elemente suplimentare de securitate pentru cărțile de identitate, această adăugare nu trebuie să diminueze compatibilitatea transfrontalieră a unor astfel de cărți de identitate și eficiența standardelor minime de securitate.*". În concluzie, soluțiile inițiatorului, precum și justificările acestuia din cuprinsul *Expunerii de motive* sunt vădit contrare dreptului pozitiv de la nivelul Uniunii Europene.

Drept urmare, propunerea legislativă este contrară normelor stabilite de actele legislative ale Uniunii Europene care au caracter obligatoriu, creându-se, astfel, premisele nașterii unui viciu de neconstituționalitate în raport cu art. 148 din *Constituție.*

3. Referitor la prevederile art. 13 alin. (3^1) din propunerea legislativă, potrivit cărora „*După data de 31 august 2031, cartea simplă de identitate se eliberează la cererea persoanei îndreptățite, exclusiv ca document oficial de identificare și de dovedire a domiciliului pe teritoriul României, în raporturile cu autoritățile și instituțiile publice, precum și în raporturile juridice pentru care legea prevede prezentarea unui act de identitate*", apreciem că soluția legislativă propusă este redundantă, întrucât funcția cărții simple de identitate este deja reglementată prin dispozițiile art. 13 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 12 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005.*

Astfel, atât CEI, cât și CIS conferă, într-o mare măsură, drepturi egale cetățenilor români, iar, pe plan intern, aceste două documente de identitate au valoare juridică similară, CIS fiind un act de identitate cu putere juridică similară unei CEI, care face dovada identității, a cetățeniei române și, după caz, a domiciliului sau a reședinței din România.

Ambele documente pot fi prezentate de către titulari în relaţia cu alte instituţii şi autorităţi publice ori cu entităţi private de pe teritoriul României, care au obligaţia de a le recunoaşte şi accepta, diferenţa dintre cele două constând în valenţa de document de călătorie asociată doar CEI.

Precizăm că modelul, conţinutul, dimensiunile şi elementele de siguranţă ale CIS sunt stabilite şi reglementate, având în vedere că aceasta este deja pusă în circulaţie, sens în care nu se justifică precizarea de la art.17 alin. (3[4]) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* (Art.I pct. 3 din propunerea legislativă supusă analizei).

Sub acest aspect, supunem atenției prevederile art. 17 alin. (1)-(3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, prin care este stabilit conţinutul cărţii de identitate simple, precum şi Anexa nr. 6 la *Hotărârea Guvernului nr. 295/2021 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, precum și pentru stabilirea formei și conținutului actelor de identitate, ale dovezii de reședință și ale cărții de imobil, cu modificările și completările ulterioare.*

De asemenea, menţionăm că funcţia de document de călătorie al actelor de identitate este conferită de îndeplinirea exigenţelor şi standardelor pe care le impune legislația europeană în materia exercitării dreptului la liberă circulaţie, potrivit cărora doar documentele de identitate care conţin un suport de stocare a datelor biometrice constituie documente de călătorie. Rezultă, *per a contrario*, că documentele de identitate care nu conţin acest suport electronic, cum e cazul CIS, nu constituie documente de călătorie, fiind o consecinţă directă a armonizării dreptului intern cu legislaţia europeană.

Considerăm important de amintit că *Regulamentul (UE) 2025/1208*[4] menţine în integralitate dispoziţiile referitoare la cărţile de identitate care nu îndeplinesc cerinţele prevăzute la art. 3, acestea încetându-şi valabilitatea la data expirării sau la data de 03.08.2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.

---

[4] *privind consolidarea securității cărților de identitate ale cetățenilor Uniunii și a documentelor de ședere eliberate cetățenilor Uniunii și membrilor de familie ai acestora care își exercită dreptul la liberă circulație (2025/1208) (Text cu relevanță pentru SEE)*

În concordanţă cu argumentele invocate atât de legiuitorul european, cât şi de Curtea de Justiţie a Uniunii Europene, considerăm că această măsură este justificată, întrucât obiectivele sunt de interes general, şi anume combaterea realizării de cărţi de identitate false şi a furtului de identitate, precum şi interoperabilitatea sistemelor de verificare.

Astfel, având în vedere că CIS reprezintă alternativa pentru CEI şi nu deţine suport de stocare a datelor biometrice, precizăm faptul că aceasta nu întruneşte condiţiile impuse de către regulamentul anterior citat şi, pe cale de consecinţă, nu constituie document de călătorie, atât în spaţiul Uniunii Europene, cât şi în orice stat terţ care recunoaşte cărţile de identitate ca documente de călătorie.

Faţă de argumentele expuse anterior, apreciem că nu se justifică menţinerea soluţiei legislative propuse la art. 13 alin. (3^2) din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005* (Art. I pct.1 din propunerea legislativă supusă analizei), potrivit căreia „*Cartea simplă de identitate nu constituie document de călătorie în statele membre ale Uniunii Europene sau în alte state şi nu permite utilizarea funcţionalităţilor de identificare electronică prin CIP, autentificare digitală integrată ori semnătură electronică asociată documentului, fără a aduce atingere posibilităţii titularului de a accesa servicii publice ori private prin alte mijloace de identificare prevăzute de lege*".

Totodată, fluxul operaţional şi informatic aferent emiterii CIS este deja conceput şi integrat în arhitectura sistemelor existente.

În context, precizăm şi faptul că, potrivit *Ordonanţei Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaţionalizarea sistemului informatic de emitere şi punere în circulaţie a documentelor electronice de identitate, cu modificările şi completările ulterioare*, producerea CEI şi CIS se efectuează, centralizat, de către Imprimeria Naţională, iar personalizarea acestora se realizează în Centrul Naţional Unic de Personalizare a Paşapoartelor Electronice (C.N.U.P.P.E.), organizat în cadrul Direcţiei Generale de Paşapoarte din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

În ceea ce priveşte costurile, contravaloarea eliberării unei CIS este în prezent de 40 de lei, sumă care se achită direct în contul C.N. Imprimeria Naţională.

În concluzie, evidențiem faptul că emiterea CIS și ulterior datei de 03.08.2031 este deja reglementată prin cadrul normativ în vigoare, context în care nu este necesară o intervenţie legislativă suplimentară de natura celei în discuție.

4. Cu privire la art. I pct. 1 care vizează art. 13^1 alin. (1) din cuprinsul propunerii legislative, subliniem faptul că termenul utilizat în cuprinsul *Ordonanţei de urgență a Guvernului nr. 97/2005* este cel de "*carte de identitate simplă*", iar nu cel de „*carte simplă de identitate*", precum se menționează în cuprinsul normei preconizate. Potrivit art. 37 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, „*În limbajul normativ aceleaşi noţiuni se exprimă numai prin aceiaşi termeni.*" Astfel, pentru respectarea normelor relative la unitatea terminologică, apreciem că s-ar fi impus formularea normelor preconizate în sensul indicat anterior. Precizarea este aplicabilă pentru toate formulările din cuprinsul propunerii legislative care utilizează sintagma de "*carte simplă de identitate*".

5. Referitor la pct. 1, art. 13^1 alin. (3^2) și (3^3), precizăm că, potrivit art.12 alin. (3) din *Ordonanţei de urgență a Guvernului nr. 97/2005*, „*În sensul prezentei ordonanţe de urgență, prin act de identitate se înţelege cartea de identitate, cartea de identitate simplă, cartea electronică de identitate, cartea de identitate provizorie şi buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate*", iar, potrivit art. 13 alin. (1) din acelaşi act normativ, "*Actul de identitate face dovada identităţii, a cetăţeniei române şi, după caz, a domiciliului sau a reşedinţei din România*".

Astfel, pentru evitarea apariţiei unei soluții legislative neclare, prin neconcordanţe între instituții similare sau identice, apreciem că trimiterile la regimul juridic al cărții de identitate simple ar fi trebuit corelate cu dispozițiile deja existente. O astfel de soluție precum cea analizată poate determina neconstituţionalitatea textului în raport cu dispozițiile art. 1 alin. (3) şi (5) din *Constituţie*[5].

[5] A se vedea, spre exemplu, *Decizia Curții Constituționale României nr. 224/2017*, prin care instanța de contencios constituțional a declarat neconstituțională o reglementare din *Codul penal* ca urmare a necorelării prevederilor art. 335 alin. (1) din *Codul penal* și art.6 pct.6 teza a doua din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice*.

6. Cu privire la pct. 1, art. 13^1 alin. (3^3), apreciem că reglementarea este superfluă, întrucât dispoziţiile din actele legislative ale Uniunii Europene cu forţă juridică obligatorie se aplică direct, independent de existenţa sau nu a unei trimiteri la acestea în cadrul normativ intern. Drept urmare, norma preconizată este susceptibilă să fie lipsită de valoare normativă concretă. Totodată, analizând dispoziţiile propuse prin demersul legislativ, apreciem că acestea nu pot fi coroborate cu prevederile din dreptul Uniunii Europene, intrând în directă contradicţie cu acestea.

7. Cu privire la pct. 2 art. 16 alin. (2^1), considerăm că soluţia preconizată este în contradicţie cu reglementarea existentă în dreptul Uniunii Europene. Potrivit art. 5 alin. (1) din *Regulamentul nr.2025/1208*, *„Cărţile de identitate care nu îndeplinesc cerinţele prevăzute la articolul 3 îşi încetează valabilitatea la data expirării lor sau la 3 august 2031, luându-se în considerare data care survine mai întâi.”* Aceeaşi prevedere există şi în cuprinsul art. 5 alin. (1) din *Regulamentul nr. 2019/1157*[6].

Referitor la trimiterea la durata de valabilitate a cărţii de identitate simple din cuprinsul tezei a doua a pct. 2, art. 16 alin. (2^1), acest element rezultă din coroborarea dispoziţiilor art. 16 alin. (1), (1^1), (2) şi (2^2), astfel încât nu există necesitatea de inserare a textului preconizat. De altfel, o asemenea reglementare naşte premisele existenţei unui paralelism legislativ, care este interzis în mod expres de rigorile specifice tehnicii legislative.

8. Referitor la pct. 3 - art. 17 alin. (3^1) - (3^5), potrivit art. 48 din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005*, *„Forma şi conţinutul actelor de identitate, ale dovezii de reşedinţă şi ale cărţii de imobil se stabilesc prin hotărâre a Guvernului*[7]”. Astfel, norma preconizată se află în contradicţie cu art. 48 din *Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005*, întrucât stabileşte reguli distincte referitoare al modalitatea de

---

[6] *privind consolidarea securităţii cărţilor de identitate ale cetăţenilor Uniunii şi a documentelor de şedere eliberate cetăţenilor Uniunii şi membrilor de familie ai acestora care îşi exercită dreptul la liberă circulaţie (Text cu relevanţă pentru SEE)*

[7] A se vedea *Hotărârea Guvernului nr. 295/2021 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a dispoziţiilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005 privind evidenţa, domiciliul, reşedinţa şi actele de identitate ale cetăţenilor români, precum şi pentru stabilirea formei şi conţinutului actelor de identitate, ale dovezii de reşedinţă şi ale cărţii de imobil.*

stabilire a formei şi a conţinutului actului de identitate simplu. Drept urmare, apreciem că norma propusă creează incertitudine juridică, putând afecta securitatea raporturilor juridice.

9. Referitor la pct. 4, art. 17 alin. (1), subliniem faptul că, potrivit art. 2 alin. (4) din *Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005*, *„Activitatea de evidenţă a cetăţenilor români, precum şi cea privind eliberarea actelor de identitate ale cetăţenilor români se realizează în mod unitar şi sunt coordonate de D.E.P.A.B.D., la nivel central, şi de către serviciile publice comunitare judeţene de evidenţă a persoanelor, la nivel judeţean.*". Reglementarea preconizată reia conţinutul textului de lege citat anterior, instituind, astfel, două norme care au acelaşi obiect de reglementare.

10. Aspectele prevăzute de pct. 3 - art. 17 alin. (3^2) se circumscriu elementelor de formă şi fond ale cărţit de identitate simple, iar acestea ar putea fi stabilite prin intermediul unei hotărâri de Guvern, potrivit art.48 din *Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005*. Astfel, apreciem că norma preconizată nu se justifică, conţinutul normativ al acesteia putând fi preluat în mod corespunzător de prevederile actului administrativ normativ menţionat de temeiul primar.

11. În privinţa pct. 4, art. 17^3 alin. (2) şi (3), apreciem că norma preconizată se află în contradicţie cu prevederile art. 14 alin. (4) lit. b) din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 97/2005*, potrivit cărora *„Cetăţenii români aflaţi în străinătate pot solicita: ... b) la serviciul public comunitar de evidenţă a persoanelor, eliberarea unei cărţi de identitate, inclusiv pe bază de procură specială autentificată la misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale României, sau, de la data realizării condiţiilor tehnice necesare, eliberarea unei cărţi electronice de identitate ori a unei cărţi de identitate simple.*". Potrivit normelor art. 61 alin. (2) din *Legea nr.24/2000*, *„Prevederile modificate sau care completează actul normativ trebuie să se integreze armonios în actul supus modificării ori completării...*".

Totodată, soluţia preconizată este de natură să creeze premisele afectării securităţii raporturilor juridice, întrucât introduce o prevedere care se află în contradicţie cu normele în vigoare ale *Ordonanţei de*

urgență a Guvernului nr. 97/2005. Astfel, nu este clară intenţia de reglementare, nefiind armonizat cadrul legislativ existent cu normele preconizate.

12. Referitor la pct. 4, art. 17^3 alin. (4), apreciem că norma nu se îmbină în mod armonios cu dispoziţiile prevăzute la art. 41 şi 41^1 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* în ceea ce priveşte regulile specifice suportării costurilor pentru eliberarea cărţii de identitate.

Totodată, potrivit art. 21^1 din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001 privind înființarea, organizarea şi funcţionarea serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor,* sumele încasate din activităţile de eliberare a documentelor constituie venituri proprii ale serviciilor publice comunitare. Astfel, norma preconizată ar fi trebuit formulată în raport cu dispoziţiile anterior menţionate din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001*.

În plus, norma preconizată nu se coroborează nici cu art. 23 din *Ordonanța Guvernului nr. 84/2001*, potrivit căruia *„Materialele necesare producerii cărților de identitate, cărților de identitate provizorii, precum şi elementele de particularizare aplicabile prin ştanţare pe cartea de identitate provizorie se achiziționează, în condițiile legii, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Direcția generală, și se distribuie gratuit serviciilor publice comunitare de evidenţă a persoanelor, până la data emiterii de către fiecare dintre acestea a actelor de identitate produse în condițiile art. 8 alin. (1) şi (2) din Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind unele măsuri pentru operaționalizarea sistemului informatic de emitere şi punere în circulaţie a documentelor electronice de identitate, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.*".

13. Apreciem că norma de la pct. 4, art. 17^3 alin. (5) nu se justifică, întrucât aceeaşi prevedere se regăseşte în cuprinsul art. I pct. 3 din cuprinsul prezentului demers legislativ. O astfel de reglementare creează paralelism legislativ, interzis în mod expres de normele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000.*

14. Cu privire la alin. (1) al art. II, sintagma "*Guvernul aprobă*" ar fi trebuit înlocuită cu formularea "*Guvernul adoptă*", având în vedere dispoziţiile art. 108 alin. (1) din Constituţie şi cele ale art. 37 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*.

În ceea ce privește dispozițiile art. II alin. alin. (3) şi (4), apreciem că acestea nu se justifică, întrucât normele preconizate sunt susceptibile să intre în conflict cu termenele de valabilitate prevăzute de art. 16 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005* şi în art. 5 alin. (1) din *Regulamentele Uniunii Europene nr. 2019/1157*, respectiv *nr.2025/1208*, creând, astfel, premisele existenţei unui cadru legislativ echivoc.

15. Precizăm că, potrivit art. 59 alin. (1) din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, *„Modificarea unui act normativ constă în schimbarea expresă a textului unora sau mai multor articole ori alineate ale acestuia şi în redarea lor într-o nouă formulare*", iar, potrivit art. 60 alin. (1) din acelaşi act normativ, *„completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziţii noi, cuprinzând soluții legislative şi ipoteze suplimentare, exprimate în texte care se adaugă elementelor structurale existente, prin utilizarea unei formule de exprimare,* cum ar fi: "*După articolul ... se introduce un nou articol, ..., cu următorul cuprins:*". Astfel, semnalăm faptul că propunerea legislativă nu are în vedere şi modificarea *Ordonanţei de urgență a Guvernului nr.97/2005*, ci doar completarea acesteia. Astfel, considerăm că nu este justificată menținerea referinţelor la modificarea acestui act normativ în cuprinsul propunerii legislative.

16. În cuprinsul inițiativei legislative, există mai multe formulări care sunt lipsite de claritate, precizie şi previzibilitate. Lipsa acestor elemente poate atrage, în anumite circumstanţe, neconstituţionalitatea textului de lege din perspectiva art. 1 alin. (5) din *Constituţie*. Detaliind cele trei cerințe de calitate care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituţie*, Curtea Constituţională a statuat[8] faptul că *„cerința de*

[8] A se vedea în acest sens *Decizia Curții Constituționale nr. 183/2014 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 din Legea pentru modificarea şi completarea Legii nr. 41/1994 privind*

claritate a legii vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de precizie se referă la exercitarea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce previzibilitatea legii privește scopul și consecințele care le antrenează." Menţionăm, cu titlu exemplificativ, mai multe sintagme din cuprinsul propunerii legislative care reclamă probleme din perspectiva cerinţelor care rezultă din cuprinsul art. 1 alin. (5) din *Constituţie*:

• Sintagma „*prin alte mijloace de identificare prevăzute de lege*" din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3^2), fără a identifica actul/actele normative care prevede/prevăd metodele specifice avute în vedere de norma preconizată;

• Sintagma „*celorlalte dispoziții ale dreptului Uniunii Europene incidente în materia securității documentelor de identitate*" din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3^3), întrucât nu este clar care sunt actele juridice de drept derivat ale Uniunii Europene avute în vedere;

• Sintagma "*tehnici speciale*" din cuprinsul art. 1 pct. 3, art. 17 alin. (3^1), fără a se putea determina conţinutul noțiunii anterior amintite;

• Termenul "CIP" din cuprinsul art. I pct. 1, art. 13 alin. (3^2), și pct.3, art. 17 alin. (3^1), întrucât nu se explică înţelesul abrevierii utilizate, iar legislaţia aplicabilă în materie nu oferă o definiție/explicație pentru acesta. În acest sens, atragem atenţia asupra dispoziţiilor art. 36 alin. (1)[9] și ale art.37 alin. (3)[10] din *Legea nr. 24/2000.*

17. Potrivit art. 38 din *Legea nr. 24/2000*, textul articolelor trebuie să aibă un caracter dispozitiv. De asemenea, de regulă, verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției. Această prevedere nu este respectată pe deplin în cuprinsul propunerii legislative. Cu titlu exemplificativ, amintim sintagmele „*nu constituie document de călătorie*" şi „*nu permite utilizarea funcționalităților*" din cuprinsul art. I pct. 1 - art. 13 alin. (3^2).

---

organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 22 mai 2014.

[9] potrivit cărora „*Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie.*"

[10] care stipulează faptul că „*Exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai prin explicitare în text, la prima folosire*"

18. În ceea ce priveşte *Expunerea de motive*, considerăm că aceasta nu îndeplineşte toate exigenţele prevăzute în cuprinsul art. 31[11] din *Legea 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.*

De asemenea, tot cu privire la conţinutul *Expunerii de motive*, referitor la menţionarea Direcţiei pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date în cuprinsul propunerii legislative, facem precizarea că, potrivit art. III alin. (3) din *Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 148/2022*[12], *„În toate actele normative în vigoare, expresia "Direcţia pentru Evidenţa Persoanelor şi Administrarea Bazelor de Date" se înlocuieşte cu expresia "Direcţia Generală pentru Evidenţa Persoanelor", iar acronimul "D.E.P.A.B.D." se înlocuieşte cu acronimul "D.G.E.P.".* Drept urmare, având în vedere că atribuţiile D.E.P.A.B.D au fost preluate de D.G.E.P, apreciem că trimiterea ar fi trebuit făcută la D.G.E.P.

---

[11] *(1) Instrumentul de prezentare şi motivare include conţinutul evaluării impactului actelor normative, cuprinzând următoarele secţiuni:*

a) motivul emiterii actului normativ - cerinţele care reclamă intervenţia normativă, cu referire specială la insuficienţele şi neconcordanţele reglementărilor în vigoare; principiile de bază şi finalitatea reglementărilor propuse, cu evidenţierea elementelor noi; concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice; referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanţele de urgenţă vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situaţiei extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgenţă, precum şi eventualele consecinţe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;

b) impactul socioeconomic - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social şi asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor şi beneficiilor;

c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât şi pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informaţii cu privire la cheltuieli şi venituri;

d) impactul asupra sistemului juridic - implicaţiile pe care noua reglementare le are asupra legislaţiei în vigoare; compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora şi, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun; deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene şi alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective; implicaţiile asupra legislaţiei interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaţionale, precum şi măsurile de adaptare necesare; preocupările în materie de armonizare legislativă;

e) consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizaţiile şi specialiştii consultaţi, esenţa recomandărilor primite;

f) activităţile de informare publică privind elaborarea şi implementarea proiectului de act normativ;

g) măsurile de implementare - modificările instituţionale şi funcţionale la nivelul administraţiei publice centrale şi locale.

[12] *pentru modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 83/2001 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea serviciilor publice comunitare de paşapoarte şi serviciilor publice comunitare regim permise de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, precum şi a Ordonanţei Guvernului nr. 84/2001 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea serviciilor publice comunitare de evidenţă a persoanelor*

19. Precizăm că o propunere legislativă similară a fost înregistrată la Senatul României, cu nr. Bp. 676/2025. Analizând cuprinsul propunerii legislative, apreciem că inițiatorul a menținut aceleași soluții de fond privind utilizarea cărții de identitate simple. Totodată, menționăm că propunerea legislativă anterior amintită a fost avizată negativ de către Consiliul Economic și Social, Comisia pentru românii de pretutindeni, Comisia pentru comunicații, tehnologia informației și inteligență artificială și de către Comisia pentru administrație publică.

Potrivit site-ului Senatului, inițiatorul a solicitat la data de 02.03.2026 retragerea demersului normativ din procesul legislativ.

20. Precizăm că promovarea propunerilor legislative trebuie efectuată cu prudență, fără afectarea deficitului bugetar, deoarece România se află în procedură de deficit excesiv, iar Comisia Europeană a atenționat România cu privire la faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru reducerea deficitului.

Astfel, în condițiile noului pachet de guvernanță revizuit la nivelul Uniunii Europene, România a stabilit o traiectorie de ajustare a deficitului bugetar cu Comisia Europeană pe care trebuie să o respecte.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea prezentei inițiative legislative.

Cu stimă,

Ilie - Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Mircea ABRUDEAN
Președintele Senatului

ROMÂNIA * PRIM - MINISTRU GUVERNUL ROMÂNIEI